

Å påby det gode og forby det onder

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾
عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّْا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ
صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا وَيَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ»
Ærede muslimer!

Muhammad Mustafas (fvmh) Ummah, som Allah den allmechtige sendte som en barmhjertighet til menneskeheten, har blitt gjort til adressat for vår Herres befaling: **"La det være et samfunn blant dere som oppfordrer til det gode, påbyr det gode og forbyr det onde. Det er de som oppnår frelse."**

I et annet vers har den islamske Ummah blitt beæret med en plikt som vil vare helt til dommedag med befalingen: **"Dere er den beste Ummah for menneskeheten; dere påbyr det gode, prøver å forby det onde og tror på Allah."**² Enhver muslim er forpliktet til å gjøre det til sin plikt å etablere godhet, skjønnhet og velgjørenhet i samfunnet og å forhindre ondskap, styggedom og onde gjerninger.

Kjære brødre og søstre!

Det gode som vår Mawla nevner i versene, er alt det som er religiøst og intellektuelt vakkert, og som, når det oppfylles, sikrer fred for individet og samfunnet, og vil bringe lykke i verden og i det hinsidige. Det onde er det godes motsetning. Det som Koranen og sunnaen forbyr, kalles med andre ord ondskap. Å påby godhet er å forsøke å lede folk til gode ting, lykke og lykke. Å forby det onde er å forsøke å holde folk unna ting som ikke er i samsvar med islam. Å påby det gode er derfor å lede folk til det gode, og å forby det onde er å lede folk bort fra det onde. Profeten (fred være med ham), som er menneskehetens veileder, minnet de troende om deres sosiale ansvar ved å si: "De som ikke viser barmhjertighet mot de våre små, respekterer de eldre og oppmuntrer til det gode og hindrer det onde, er ikke av oss."³

Kjære troende!

Vår muslimske identitet hindrer oss i å være likegyldige til det som skjer rundt oss. Vi bør holde oss unna gale holdninger som likegyldighet eller la slangen som ikke rører meg leve i tusen år. Et av menneskets mest åpenbare kjennetegn er at

det er et sosialt vesen. Det er umulig å ikke bli påvirket av den sosiale atmosfæren vi lever i. Et eple som har begynt å råtne i en fruktkurv, får de andre eplene til å råtne. Vi må være klar over at det gode og det dårlige i samfunnet vil smitte over på oss selv og våre barn. Resultatet av likegyldighet kan ikke bare bli en individuell, men også en sosial katastrofe. Godhet smitter på samme måte som ondskap. Et samfunn der godhet er utbredt, vil komme seg etter sykdommer og stubber. Vi må ikke glemme at roser sjelden vokser i gjørme og sump. Roser vokser i rosenhagen. Resultatet av de gode gjerningene vi bidrar til, og de onde gjerningene vi forhindrer, er rosenhager som vil bli oss til del både i denne verden og i den hinsidige. Allahs sendebud (s.a.w.) sa: "Den som går i bresjen for en god gjerning, får en belønning som er like stor som belønningen til den som gjør den gode gjerningen." Kjære jama'at!

Som muslimske individer er handlingen "emr-i bi'l-ma'rûf, nehy-i ani'l-münker" aldri en tilbedelseshandling som skal utføres med makt eller vold. Allah (swt), den mest barmhjertige av de barmhjertige, sier: **"Inviter til Herrens vei med visdom og gode råd. Kjemp mot dem på den beste måten. Herren deres kjenner best dem som avviker fra Hans vei, og Han kjenner best dem som er på rett vei."**⁴ Det er vår plikt å nærme oss mennesker med en vakker stil, å opptre høflig og vennlig. Vi skal ikke være dømmende og fordømmende. En muslim gjør ikke noe personlig. Han avstår fra å avsløre og fornærme dem som er vitne til hans ugjerninger. Han knuser ikke hjerter og hjerter mens han påbyr det gode og forhindrer det onde. Det er ikke mennesker, men gale og dårlige handlinger som er hovedadressaten for vår kamp.

Måtte Allah gjøre oss til en av Sine tjenere som sprer godhet rundt oss og hindrer oss fra det onde. Amin!

¹ Âli Imrân suresi, 3:104

² Tirmizî, Birr, 15

³ Müslim, imâre, 133

⁴ Nahl suresi, 16:125